

Alltid första helgen i september

I år blev vi tio stycken som drog till Lom.

Jag	1169	"PållePe"	Vulcan 1500 CT
Mats	1379	"Nora"	Vulcan 1500 CT
Anders	1657	"Raggarn"	Vulcan 1500 CT
Janne	2169	"Frövi"	Vulcan 1500 CL
Nykvist	2902	"Örebrarna"	Vulcan 1500 CL
Mats		"	Honda Shadow 1100
Åke		"	Yamaha Virago 1100
Lasse		"	Yamaha Wild Star 1600
Janne		"Flygarn"	HD Heritage Springer
Anders		"Gnesta"	Honda TransAlp

Som vanligt blev det stugorna i Sälen som fick bli första dagens mål.

"Frövi", "Raggarn" och jag körde upp, i strålände väder, redan tidigt på dagen. Vi stannade bl.a. i Malung och kollade in skinnbutikerna. Nya handskar åt "Frövi", va det enda dom kunde lura på oss. Jo just ja, en plånbok köpte "Raggarn", en sån där med kätting, som stora grabbarna har.

- Fan va läckert, sa raggarn, när han fått grejerna på plats.

Nu skulle "kullan" se han, kättingpluska och döskallehuva, jo jo.

En minut över tre. Damen i kassan på banken i Sälen glodde rakt ut i luften och låtsades inte se oss när vi knackade på glasdörren. Det va Norskpengar vi ville växla till, men jag tror att hon va skraj för ett rån. Öl och div. andra varor införskaffades på butik och vi klämde varsin pizza på den närliggande restaurangen.

Dästa körde vi sen upp till Tandådalen, för att invänta resten av anhanget.

"Gnesta" kom först. Han hade kört på finvägar, så både han och cykeln va helt skadefria. I vanlig ordning fick vindrutan och kedjan sin dagliga skötsel, hjälmen lika så.

Skyltar med pilar, som visade vägen åt "Örebroarna" hade satts upp tidigare på kvällen.

- Nej, dom såg inte jag, sa "Gnesta".

Det va de vi misstänkte, för han kom liksom från galet håll och körde förbi bakom huset, där vi satt och njöt varsin pils på uteplatsen.

"Örebroarna", som för övrigt är brandmän allihop, såg däremot skyltarna, trots att det började skymma och landade på utsatt tid.

Snacka om vargar. Barbro's Gulaschsoppa, ost och rostat bröd pressades in i "Örebroarna" som om dom vore sopkomprimatorer. Några öl och jäger satt fint på kvällen, innan vi, efter att vi gått igenom morgondagens körning, drog oss tillbaka till våra bingar för att knoppa.

Dag 2:

Fin morgon, lagomt gradtal.

Efter att alla hade rustats med bränsle, bar det av mot Trysil, där vi tog första uppehållet. Jag själv gick in på banken för att anskaffa norskpengar, medans andra gav företräde åt ingenjörsvetenskapen och begynte bruka bankomaten.

- Fan, den tar inte kortet, de va "Raggarn" som skälvde lite på läppen, när han kom och påvisade att inte det funkade.

- Kan du kolla upp det här, hjälpte jag "Raggarn" att spörre en bankdame.

- Bare lugn gutten min, det ska nog ordne sig, sa damen till "Raggarn".

Men det va tji, den vrenska boxen ville inte befatta sig med svenskens kort.

- Pröv nere på andra banken, sa damen.

Det va en pressad knutte som bar iväg ner över gatan. Han va snart tillbaks med ett roat ansiktsuttryck och pengar i den nyinförskaffade kättingpluskan. Tekniken är fabulös. Hydro finns inte kvar i Trysil, så det blev korv å kaffe på Statoil. Regnställena åkte på, för det hade börjat droppa. Det ska va så i Norge.

Vi körde drygt två mil uppåt efter Trysilälva till Jordet, (*det va några i gruppen som tyckte att det lutade nedåt, men så är det inte*) Vänster vid Jordet och efter lite drygt fem mil va vi nere på Rena. Här fanns Hydro, så det blev inköp av dryckeskärl för vissa. Kaffet smakade fint i de nya kopparna. Regnstället fick sitta på, när vi körde vidare upp till Koppang. Hängde på en timmerbil så milen rasade snabbt på. Eftersom vi hade bestämt att tanka i Koppang, så följde vi timmerbilen ner till bron över Glomma.

Här fick vi en lustig upplevelse. Kusken drog över hängbron med full speed, så när vi kom farande bakom lyfte bron och nio knuttar åkte som i en bergochdalbana upp och ner. Spiste på byns guldskrog, tankade, å alla utom en, packade ner regnstället innan vi seglade vidare. Från Koppang följde vi Glomma upp till Atna.

Den här resan blev det Friisveijen som fick ta oss över fjället till Ringebu. Det blev att köra lite i molnen på toppen, men det va inte så tjockt som på "Flya" för något år sen. "Gnesta" for före och sköt ett par läckra bilder, innan vi körde ner i Gudbrandsdalen. Kort stopp i Ringebu, för att vänta in fotografen.

- Om vi lägger på en rem hinner vi upp till Kvam å museet, säger nån. som tror att det kan va öppet.

Kvam 16:15. Lukket står det på anslaget, öppet till fyra, från första sept. å i dag är det andra. Det är nu som "Gnesta" tar av sig stället, han som aldrig har kört med det på, på mina resor.

- Nu börjar det väl regna igen, sa han när han knäppte igen lådan där han lagt ner grejerna.

Vi hann fan inte mer än ut på sträckan Sjoa – Randsverk, innan han fick rätt.

Mina tränade ögon läste molnen, och jag nitade på första busshållplats.

- Regnställ på, löd orden. Alla lydde snällt.
- Vilken jävla tur, sa nån, när vi stannade vid Hydro vid Bjölstadmo.
- Snacka om sprutregn.

Gratis kaffe och chokladbit den här gången, toabesök mm.

- Nästa Lom, beordrades och jag tog gänget dom sista fem milen ner till Lom.

Stugorna va redan vikta, så det va bara att avhämta nycklarna och stiga in.

Hade kollat in stugorna redan i somras, men bara genom fönstren, å dom va kanon. Storstugan hade tre sovrum, stort kök och stuga och det bästa, två toa med dusch.

Öl, Jäger, Chipps o Dipps kom snart fram på bordet, nu va det hög mysfaktor. "Örebroarna" kom med mera "godis" De va då det hände, som inte får hända.

- Nyckeln, va fan är nyckeln, det va Lasse, som sumpat nyckeln.
- Lugn bara lugn, sa vi allihop, den hittar vi lätt.

Det blev ett letande som inte va av denna värd. Möbler flyttades, skåp och lådor revs ut, kläder vändes ut o in. Först en gång, sen en gång till och till slut för att va riktigt säkra, gick allt igenom en gång till. Bara för att konstatera att nyckelfxx va borta. Tror att någon föreslog att riva altangolvet.

Det blev då så dags, att gå till "Fjoset" för att få en bit mat. Gruppen vankade iväg och fick ett bord längst in. Öl rekvirerades vi glömde för en stund Lasses nyckel och snart va vi igång å skämtade uppsluppet, med damerna vid bordet bredvid.

- Har gamle hjemmet brunnit? kom det från en av de unga damerna.

Tur att det va så pass sent, jag menar, det va ju dags att tänka på refrängen, för vi skulle ju upp bittida nästa dag. Några av "ungtupparna", blev kvar en stund.

När vi gick förbi stugan satt Lasse vaken. Han hade inte hittat sina nycklar, så vi gick ner och letade igenom våran stuga ytterligare en gång till, men icke.

Dag 3:

Det rasslar till i slafen, där Mats tillbringat natten.

- Redan sju, säger Mats och studsar upp, för att ta en dusch innan dejeuner och den väntande utflykten till Trollstigen å Geiranger.
- Tur med vädret, fyller jag i och drar ut på dom sista minuterna, som sängen erbjuder.

Det va inte alla som kostade på 85 Nok. på den smakrika frukosten, som dukats upp på Nordals. Svart fårkorv, brun getost, torkat kött, sylt och annat karaktäristiskt på det Norska bordet passade inte alla.

En av deltagarna prefererade att köpa stekt mjöl med sylt å grädde, av tre piker på torget, som på så sätt kom närmare målet för sin skolresa. Tie spänn tyckte han att va billigt. Det va inte mer sylt å grädde på våfflan, än att en nyfödd kattunge skulle ha klagat.

Nåväl, alla fick i sig något och det började bli dags för avfärd på dagens vitaliteter.

"Örebroarna" va tyvärr tvungna att lämna kvar sin gelike kvar på campen, för att komma iväg på sin 40 mila runda.

Vi garvade Norgefarare, som körde Trollstigen tidigare i somras, tog en tur via Sognefjällsvägen ner till Skjolden, lite drygt 8 mil enkel väg.

Solen bara knakade på oss där vi for upp genom Böverdalen. Stannade och kikade på Elveseter, tog åkbilder, fikade vid Krossbu, vägens högsta punkt 1140 m.ö.h. Koste oss alldeles förfärligt.

Allt va som i en dröm, tills vi vaknade av ett vråååål. Måste ha varit Petter Solberg som va ute och vallade sin Subaru Impreza. R. Vägen är så pass bred att det går att komma förbi.

"Raggarn" fick ta sig en titt i skinnbrallorna, för han hade varken sett eller hört att Petter kom farandes. (Det va ingen fara). En glass i Skjolden hanns med, innan det pep till i fickan.

Det va Janne "Flygarn" från Sura som va på gång, han körde från hemmet i morse och nu hade han sexton mil kvar. "Raggarn" o jag körde tillbaka, för att ta emot, vårt sent på dagen, kommande resällskap. Vi va före

"Flygarn" till Lom, för han hade, hörsammat angivelserna, från en viss reseledare.

- Det va längre än vad som sagts, sa han, lite maliciöst, när han gled ner på campen, trött men lycklig över sin bedrift, Sura - Lom 73 mil.

Det va två till som hade haft en heldag på väg mot Lom. De va Lasses fru o dotter som kört upp från Hallsberg med reservnyckeln. En annan hade väl fått puttats hem bågen.

Efter några timmar kom "Örebroarna" hem. Trötta, men med ett smajl i plytet, som inte kunde betyda annat än att det varit en god dag.

Det delades pizza på Nordals, för på Fjaset ville inte vi "gamla" gå ikväll. Det blev tidigt i säng för i morgon skulle "Örebroarna" köra hela vägen hem, medans vi, från andra delar av landet, kör hem på två dagar.

Dag 4:

Solen hade inte orkat upp över alpen innan vi va på väg mot "Flya".

Vi fick sällskap med två knuttar från Kongsberg som vi träffat kvällen innan.

Styrde upp till Randsverk där vi tog en snabbfika som HD-polarn halade fram ur packningen.

Norrbyggarna berättade om Riddarsprånget, en intresseväckande sägen, som får bli ett senare besök. Den här gången hade vi i alla fall klart väder med sol, men blåsten den va kvar, så cyklarna låg i 45 graders vinkel där vi stånkade på över fjället. Ett kort fikastopp i Beitostölen satt fint.

Några mil till och vi kör in i Fagernes. Det börjar bli stelnad vana, för en del, att stanna på torget framför lyxhotellet, där jag försökt få "Raggarn" att logera en natt, för några år sen.

Va tänkt att intaga dagens middag i Fagernes men det blev inte så. Kalaspassningarna som inmundigades i Beito satt trångt i kvar i magen. Pengar togs ut från bankomaten, "Raggarn" ånyo.

Efter ett ömt farväl och vi ses i Kongsberg i maj, skildes vi från våra nyvunna norska pojkvänner.

Eftersom vädret va på våran sida den här expeditionen, så va vi tidigt ute. Av den orsaken stävade vi förbi Etnedals Camping, som tidigare år blivit vårt dagsmål, vidare mot Gjøvik.

Vägen va nu färdig, så dom appelsinstora stenarna, som tidigare "globetrotters" så vitt, trättat på örönen på, va nu borta, och det stog inte på förns vi va framme.

Vid infarten till byn, höll jag på att köra över ett par hojande "kex" som begav sig ut i körbanan, utan förvarning. Huvva. Tankning, en fikamugg och lite kika på veteranbilar, som passerade så lämpligt vid rondellen där vi satt, blev en stunds avkoppling inför stadsbesöket. Det hittade en stor parkering mitt i byn, och efter en stunds grubbleri, om det skulle spenderas avgift eller ej, enades det att vi ställde upp kostnadsfritt.

Det va nu "HAN" blev synlig. Vi hade märk att han spanat in oss tidigare, men hade hållit sig lite i skymundan. Hade så vitt glömt hans förefintlighet, då han åter dök upp på parkeringsområdet.

Som en panter kom han smygandes på sin svarta nyinköpta Vulcan 1600 Classic, för att liksom nosa in utbölingarna som hade ställt upp på torget. Flackade ett extravarv för att se att det inte va nån fara (vi hade ju en HD med i kotterit).

Han gled nu ohörbart fram till det förstummade sällskapet, fällde ut det nyputsade sidostödet, och gled av bågen som en snorhal ål.

Vi ryggade till, när han kände sig för innanför skinnjackan. Alla stod som förstenade en stund, för att med en suck av lättnad, se att det va det fina VRS Sweden Region Norway märket som han ville visa. Ett glatt pladder på torget om priser på cyklar i Norge hanns med, innan pantern svävade iväg med sin valp på baksitsen, till nån fotbollskamp i närheten. Stadsbesöket fick bli en "svensk" pizza på en litet näringsställe vid Storgatan.

Kör baksida av Mjösa till Minnesund. Det är en otroligt fin väg, det luktar fantamej lök, när man glider fram genom jordbrukslandskapet.

Mellan Minnesund och Vormsund kunde det ha gått galt. En Norsk gutt på en racer vinkade dämpande med våfflan åt glidarna som han mötte. Vi taggade ner ett par hack, och förgrundsgestaltens ögon fokuserades snabbt om, som till en rovfågels, som letar sitt byte. Och där, i ett hål i lövverket av de stora träden, lyste nåt signalgult.

Det va en snygg dam i väst, som vid första anblick såg ut att föna håret. När vi ögonblicket senare skred förbi, i exakt 50, såg vi kollegorna i uniform.

Det va nog många sköna jetonger, som ekonomiserades där.

Nu va det inte många mil kvar att köra, för vi hade bestämt att stanna vid Frognerstrands camping. 500 pix för en fembädd fick duga.

Det va utseendet på plåtarna, på bilen i hytta bredvid, som fick oss att låsa våra bågar ordentligt innan vi sussade in. Hann även med några Öl/Jäger, så här sista kvällen.

Dag 5:

Ny morgon. Cyklarna står naturligtvis kvar där vi lämnat dom. Den vanliga ritualen med frukost och packning va snart avklarat. Det började puttra lite i nån cykel, å vips blir det en jävla fart.

- Hinner man skita, undrar nån, som inte lärt sig.

När alla är klara, och vi börjar rulla iväg, går "Frövi" på trynet.

- Va i helv... va det som hände.

"Frövi" låg som en skadeskjuten myrslok i det nyklippta humida gräset. Det va skivbromslåset som va boven i dramat.

- Använder aldrig det där, va kommentaren till oss andra, som nu flockat oss runt den gröne mannen.

Snart va vi alla fall på väg. Jag såg det inte, men en av grabbarna sa, när vi stannade i Kongsberg.

- Det yrde grönt runt "Frövi" som en barrande julgran.

Det va säkert snyggt, men vafan nån ordning måste det va, så det sista gröna dammades av vid Statoil, där vi som tack för att vi tankade blev undfägnade kaffe. (fanns ingen Hydro på Kongsvinger)

Här skildes våra vägar, "Gnesta" tar lite grus hemöver, medans vi andra föredrar asfalt.

Det blev som förra gången, via Roverud, Lundesäter, Lekvattnet mot Torsby.

Härlig mc-väg med en del riktigt charmanta böjar, "Raggarn" klarade med bravur den skarpa vänstern i år, där han så vitt gått på näbben, vid sitt förra möte med just den böjen. Rök o pisspaus i Lekvattnet, för att i Hagfors hålla igen för en bit mat. Lämnade "Raggarn" i Grangärde, innan vi körde ner och fikade på BK i Ludvika, där sedan "Frövi" vek av mot Örebro. HD-åkarn å jag, drog 66:an hemmåt.

Tack allihop som gjorde Lom-resan till en fin körning...

PållePe